

## **A Bősörményi Körútfutók 2007-es versenyeredményei**

Debrecen Maraton 2007. április 15.

10. Jubileumi Kékes Csúcsfutás 2007. június 16.

4. E-ON Délibáb futás 2007. június 30.

2. NIKE félmaraton Budapest 2007. szeptember 2.

24. Szepesváraljai Futóverseny 2007. szeptember 16.

Plus Budapest Nemzetközi Maraton 2007. szeptember 30.

Nagy Enikő az első hajdúbősörményi női maratoni futó

50 km-es OB Debrecen 2007. november 11.

## **Debrecen Maraton 2007. április 15.**

A Körútfutók közül többen részt vettek a 4. alkalommal megrendezett Debrecen Maratonon, ahol a 42 km-es távon kívül 10 és 20 km-en is rajthoz álltak a versenyzők. A maratoni távot Fekete Antal és Szabó Imre teljesítette sikeresen. A 20 kilométeres távon Nagy Enikő, Hajdu Sándor, Lefkovits Attila és Rozs Péter indult a hajdúböszörményiek közül. A verseny részletes eredményei távonként és korcsoportonként megtekinthetők a [Championchip](#) weboldalon.

## 10. Jubileumi Kékes Csúcsfutás 2007. június 16.

A hajdúböszörményi maratoni futók közül négyen vettek rész Magyarországon legmagasabb pontjának meghódításában. LEFKOVITS ATTILA és ROZS PÉTER jubilált ezen a napon, hiszen Ők 1998 óta mind a tíz futáson részt vettek és célba értek. Lefkovits Attila a 147. helyen, Rozs Péter a 219. helyen, Andirkó László a 234. helyen és Kacsó Márton a 768. helyen ért célba. Sokáig 17-23 fok között ingadozott a hőmérséklet, de a rajt időpontjára kisütött a nap. A verseny idején ezután végig napos volt az idő - de nem elviselhetetlen.

### **Tízből - tízszer! avagy a "Kékes-csúcsfutások" két bösörményi futó szemszögéből.**

A "KÉKES - CSÚCSFUTÁS" Mátrafüredtől a Kékesig, azaz Magyarország legmagasabb pontjáig tart. A táv, 11,6 km még nem jelentene önmagában fantasztikumot, de a szintkülönbség 671 méter és végig emelkedik a terep. Különösen Mátraházától válik brutálissá az út, inentől már minden oxigén ajándék a futónak.



Az első versenyt 1998. június 21-én rendezték, s 1679-en teljesítették! Az ideit a 10. jubileumi megpróbáltatás, melyet az országban csak féltucatnyian teljesítettek tízszer! Köztük LEFKOVITS ATTILA és ROZS PÉTER hajdúböszörményi maratoni futók, velük beszélgetek e különleges jubileumról:

**Mióta futtok rendszeresen, és hányan voltatok az első Kékes-csúcsfutáson?**

**LA:** Épp az idén 20 éve, hogy elkezdtem futni.

**RP:** Én a katonaság után 1981-től futok rendszeresen.

**Milyen felkészülés szükséges egy ilyen próbatétel sikeres teljesítéséhez?**

**LA:** A táv nem túl hosszú, a színtemelkedés és az ilyenkor szokásos hőség az megnehezíti a futást.

**RP:** Legfontosabb a rendszeresség, és ha lenne lehetőségünk, hegyi terepen kellene futni.

### **A hegyi futásban mi adja a legnagyobb kihívást?**

**LA:** Számomra az a legfontosabb, hogy soha ne álljak meg, akárhogy fáj mindig tovább kell menni...

**RP:** Alföldinek mindenféleképpen óriási kihívást jelent meghódítani ezt a szokatlan "magaslatot".

### **Ti mind a tíz alkalommal teljesítettétek e verseny távját - melyik volt a legjobb és legemlékezetesebb futás?**

**LA:** Az elsőt nagyon elfáradtam, mivel nem ismertem a terepviszonyokat, Mátraházától a csúcsig kínlódtam.

**RP:** Ez a 10. mindenképpen, hiszen futógépen készültem a hegyi viszonyokat szimulálva.

### **Tudom, hogy egész évben versenyeztek - mi lesz a 2007-es év legnagyobb kihívása számotokra?**

**LA:** Évek óta nem futottam a legnagyobb magyarországi maratonon - az idén szeretném a PLUS Budapest maratont ősszel lefutni.

**RP:** Nekem a második "szerelmem"-el a triatlonnal lesz találkám július elején a középtávú OB-n.

### **A futás és a futók világa csodálatos - meddig szeretnétek futni?**

**LA:** Nem érdekel már különösképpen a táv, a helyezés, az eredmény. A futás lehetőség, életöröm egyfajta forrása. Ezt csak az érti - aki sokat fut. Tehát sokáig szeretnék még futni!

**RP:** Ha a lehetőségeim adottak lesznek és az egészségi állapotom lehetővé teszi, akkor idős koromban is.

### **Ha most "jó tündér lennék" és egy kívánságotokat teljesíthetném - mi lenne az?**

**LA:** Szeretnék békében élni önmagammal és a világgal!

**RP:** A családom és jómagam egészsége örökké tartson!

**Kacsó Márton**

#### **4. E-ON Délibáb futás 2007. június 30.**

A 4. alkalommal megrendezett Délibáb futáson 5 futó képviselte egyesületünket. A hortobágyi pusztán kijelölt 16 km-es pályán az alábbi helyezéseket érték el versenyzőink: Andirkó László a 39., Rozs Péter 41., Lefkovits Attila 55., Szabó Imre 100., Fekete Antal 104. A nagy hősséggel és az egyenetlen pálya nehézségeivel a 16 km-es távon 417 célbaérkező küzdött meg sikeresen.

## 2. NIKE félmaraton Budapest 2007. szeptember 2.

Az őszi futószezon első eseménye a NIKE félmaraton volt a fővárosban, melyen 10 hajdúböszörményi futó állt rajthoz. Köztük többen is első alkalommal - de mindenki sikeresen teljesítette a távot.

A rekordszámú nevező kellemes napsütésben futhatott, mely a rakpartokon talán nem volt annyira szerencsés - hiszen nagyon meleg volt. Hiába reménykedtünk a 22-23 Celsius fokos hőmérsékletben... ez nem jött be! A pesti rakparton azonban kellemes ellenszél hűtötte a futókat, a frissítés megfelelő volt.

Az eredmények közül mindenképpen ki kell emelni LEFKOVITS ATTILA 1:29:37-es idejét, mellyel a közel hatezres mezőnyben az előkelő 300. helyezést érte el!

Eredmények:

- Lefkovits Attila 1:29:37
- Andirkó László 1:32:17
- Rozs Péter 1:34:53
- Szabó Imre 1:38:19
- Nagy Enikő 1:42:08
- Nagy Antal 1:43:55
- Mezei Gergő 1:47:24
- Gorzsás Mária 1:52:49
- Forgács Imre 2:01:47
- Kacsó Márton 2:05:37



Kacsó Márton

## A Szepességben jártunk ...

### 24. Szepesváraljai Futóverseny 2007. szeptember 16.

Illetve futottunk. Itt, a Felvidék egyik legszebb régiójában, azon belül is Szepesváralja városában rendezték meg - immáron a 24. alkalommal - azt a 22,7 km-es futóversenyt, amelyen klubunk, a Böszörményi Körútfutók SE három tagja is részt vett.



Vágjunk is mindjárt a közepébe. A közel négy órás, lenyűgöző tájakon haladó autóút után érkezünk a helyszínre, amely a méltán híres és nevezetes Szepes várának lábánál fekszik, háttérében a Magas-Tátra hófödte csúcsaival. Az

UNESCO

Világörökségi részét képező vár (rendkívül) gyors meglátogatása után már rohantunk is a rajthoz, ahol addigra felsorakozott a város apraja-nagyja, Szlovákia rutinos és kevésbé rutinos "futóbolondja", Bogár János, hazánk nagyszerű futó-fenoménja, és persze jómagunk, személy szerint Nagy Enikő, Fekete Antal és Andirkó László.

A rajtnál várakozás izgalmait szinte csak pár pillanatig élvezhettük, eldördült a startpisztoly, és uccu neki a hegyeknek. A pályáról mindössze annyit, hogy alattomos, hosszú emelkedőkkel, néhol lejtőkkel is tarkított, végig aszfaltozott útvonalon halad, a levegőt



harapni lehet, a táj csodálatos, egyszóval aki egy jó hegyi verseny hangulatára, atmoszférájára vágyik, annak tiszta szívből ajánljuk. Itt jegyezném meg, hogy a szlovák futótársadalom rendkívül magas szinten áll a nagyszerű légkörű, hangulatos versenyek szervezésben, lebonyolításban, teszik mindezt tapasztalattal, kiváló hozzáértéssel, kulturáltsággal, szeretettel. Itt sem volt ez másképp. A díjazottak a pénzjutalmak és egyéb itthon megszokott nyeremények mellett a verseny után gazdagabbak lehettek akár egy zsák krumplival vagy egy tálca tojással is. Emberi mértékkel.

Ám ne szaladjunk ennyire előre (mindig ez a rohanás...). A versenyt még abszolválni is kellett valahogyan. Andirkó László 1:41:25-es idejével az abszolút 15. helyet szerezte meg, az igazán nagy teljesítmény ezen a versenyen azonban Nagy Enikő és Fekete Antal nevéhez fűződik. Utóbbi futótársunk 1:46:18 másodperces ideje kiváló, hát még úgy, hogy ezzel az 50 és 59 éves férfiak közötti kategóriában a negyedik helyezést érte el, megjavítva emellett pályacsúcsát is. Az átütő siker mégsem az ő, hanem az élete első maratonjára készülő, mindemellett a "Hajdúböszörmény első női maratonistája" címre pályázó Nagy Enikőhöz köthető. Ő ugyanis női abszolútban a dobogó harmadik, míg a 20 és 34 év közötti nők kategóriájában a második fokára léphetett. Tette ezt 1:47:06 másodperces idővel. Le a kalappal. Jövőre ugyanitt, ugyanekkor... remélhetőleg még többen.

Andirkó László



## Negyvenkettő

Plus Budapest Nemzetközi Maraton 2007. szeptember 30.

Vasárnap, reggel fél hat. Körülöttem álmos, de annál bizakodóbb arcok. Maratonisták. Akad, aki még csak az lesz. Fura érzések kavarnak mindenkiben. Van, akiben ez "3 órán belüli", van, akiben "csak 4 órán belül beérjek". A cél azonban mégis közös. Legyőzni magunkban a racionális embert, aki számára mind a 42195 méter mögött irracionalitás lapul. Mi értelme? Önkínzás? A maratonista erre talán sohasem gondol. Küzd, és ha minden összejön, akkor nem a versenyen, hanem az azt megelőző években, hónapokban, hetekben és napokban az elme ellen folytatott versenyben kell igazán győzedelmeskednie. A konkrét megmérettetés már csak a "hab a tortán", a szenvedély, az erő, a kitartás diadala. Aki ezt egyszer átélheti., az szerencsésnek, de még inkább kiváltságosnak érezheti, és annak is kell, hogy érezze magát.

Ma, 2007-ben, jóformán minden 1000. bőszőrményi elmondhatja magáról, hogy a fenti csodában részesült már legalább egyszer az életében, azt, hogy a világ maratonfutóinak nagy és összetartó családjába tartozik. Amennyiben ezt az arányt csak a női lakosságra vetítjük, úgy nagyjából 17000 az 1-hez az esélye annak, hogy találunk valakit a sokaságból, aki megfelel ennek a kritériumnak. Ezt is csupán 2007. szeptember 30-a óta. Pontosán miért is?



A hajdúböszörményi Körútfutók SE lelkes csapata a fenti napon Budapest székesfővárosában vizitált, mégpedig a 22. alkalommal megrendezett Plus Budapest Nemzetközi Maratonon. Amennyiben létezne a "Magyar Köztársaság Hosszútávú Leg-

bajnoksága", úgy a nagyatádi Ironman, a Bécs-Pozsony-Budapest Supermarathon, a Békéscsaba-Arad, a sárvári 12 és 24 órás, a Tour de Hongrie,

a Balaton Átúszás mellett feltétlenül ott lenne a budapesti maratoni is, mely már sok-sok éve óriási népszerűségnek és részvételi számnak örvend, az ország talán legnagyobb tömegsport eseménye. A világ majd' minden kontinenséről érkeznek ide futók, nagyszerű atléták. Több száz fős különítmények a gallok, háromoroszlánosok, taljánok honjából, Németalföldről, a sógoroktól, a szomszédos, északi, déli és más országokból. 15000 induló, melyből 3000 maratonista, emellett résztvevők az egész családot, baráti kört megmozgató Minimaraton, Maratonka, Staféta és Ekiden váltók, a 30 km-es versenyszám köréből. Rajt a Hősök terén, azután végig az Andrassy úton, a rakpartokon, a Gellért-hegy alatt át a Duna legszebb hídjain, befutó a Városligetben.

Valóban grandiózus rendezvény, melyen a bőszőrményi csapat teljesítménye is igazán megsüvegezendő, mi több, figyelemre méltó. A férfiak versenyében Csontos Tibor a 40-44 évesek kategóriájában, 3:13:56 másodperces idővel a 29. helyet érte el, ezzel a férfi abszolútban (tehát



összesítettben) a 162. lett, abszolválva 31. maratonját. Andirkó László a 20-24 éves férfiak számában, 3:38:16-os idejével a 30. helyezést érte el, összetettben az 504. pozíciónak örülhetett, 4. maratoni célbaérkezését könnyelve el ezzel. Lefkovits Attila 17. 42 km-esét letudva, 3:39:37-es idővel a 35-39 évesek között 101.-ként, abszolútban 529.-ként szakította át a képzeletbeli célszalagot. Fekete Antal, 3:53:02-es eredményével az 50-54 évesek között a 72., míg összesítésben 797.-nek számított a népes mezőnyben, teljesítve ezzel 29. 26 mérföldesét. Itt azonban meg kell állnunk, legalábbis egy lélegzetvétel erejéig. Jól visszagondolva, a fentiekben megfogalmazódott egy kérdés: miért pont ez év szeptember 30-a óta állapíthatjuk meg, hogy hajdúbőszőrményi nő is futott már maratont? A válasz igencsak egyszerű.



A szebbik nem képviselőjében böszörményi sohasem futotta le a klasszikus távot-mindeddig. Nagy Enikő, dacolva az emberpróbáló kihívással, annak minden nehézségével nagyszerű, 3:53:03-as idővel, női abszolútban 82., míg kategóriájában (20-24 évesek) 4.-ként hagyta maga mögött első 42 km-es versenyt. Tette ezt Fekete Antal közreműködésével, aki az egész út során hasznos tanácsokkal, biztató szavakkal látta el, nagyban hozzájárulva ezzel a sikeres teljesítéshez. Mindenesetre városunk szebb napokat is látott sportéletében óriási mérföldkő ez a tény, mely szerint: van női maratonistánk is!

Emil Zatopek, a hosszútávfutás egyik legnagyobb legendája mondta azt egyszer: "Ha futni akarsz, fuss egy mérföldet. Ha egy másik világot akarsz megismerni, fuss egy maratont." Azt hiszem, ehhez nem sok mindent lehet hozzáfűzni. Talán csak annyit: higgyük el mindannyian, hogy az igazán nagy teljesítmények bennünk lakoznak, nekünk mindössze felszínre kell hoznunk őket. Ehhez nem kell se pénz, se háború, csupán akaraterő. Ennyi is elég az igazi csodákhoz.

Andirkó László

## **Nagy Enikő az első hajdúböszörményi női maratoni futó**

**2007. szeptember 30-a sporttörténeti mérföldkő volt Hajdúböszörmény történetében. Hiszen a Budapesten megrendezett PLUS Budapest Nemzetközi Maratoni futóversenyen a hajdúböszörményi NAGY ENIKŐ 3 óra 53 perc 03 másodperces idővel célba ért élete első maratoni távján. Ezzel Ő az első hölgy aki Hajdúböszörményből teljesítette a klasszikus 42195 méteres maratoni távot.**

**Emlékszem, hogy szülei pár évvel ezelőtt büszkén újságolták - Enikő leányuk lefutotta a NIKE Budapest félmaratont. Ezzel a futóversennyel kezdődött a "futó élete"?**

Már általános iskolában testnevelés tagozatosként többször voltam mezei futóversenyen, de mivel nem vagyok futóalkat, leginkább csak a tornászcsapatnak voltam tagja. Így sokkal később, csak 2005-ben, a jubileumi 20. Nike félmaratonon debütáltam, mint hosszútávfutó. Ezen a versenyen unokatestvéremmel együtt tudtuk magunk mögött a ma már legyőzhető távolságnak nevezett megmérettetést. Több érdekessége is volt a versenynek, hisz a Békési DAC színeiben indultunk, a jubileum miatt rekordszámú nevezés, hihetetlen hangulat és óriási siker: lefutottuk... Ennek annyira megörültünk, hogy már a hazafelé vezető úton elhatároztuk, hogy elindulunk a következő hónapban Kassán is. Ahol közel 10 perccel futottam jobbat, mint Budapesten. Ez pedig elegendő érv volt a folytatáshoz. Az itt elért 1:41:47-es időmet azóta sem sikerült megjavítani.

**A maratoni futás rendkívüli elszántságot és kitartást igényel - mi az a motívum, amiért a hosszútávfutást választotta?**

Valójában nem tudatosan választottam a hosszútávfutást, hanem kiforrt a magát. A főiskolás éveimet Egerben töltöttem, ahol az egyik szobatársam hosszútávfutó volt. Fiatalkorra ellenére már futott csapatban az Arad-Békéscsabán és a Bécs-Budapest Szupermarathonon, a félmaratonokon pedig egyéniben. Versenyeiről hazaérve sokat mesélt élményeiről és az egész szoba együtt szurkolt érte. Ő invitált 2003-ban, hogy tartsak vele kocogni sulis után. Nem ellenkeztem, hisz már az általános iskolában belém ivódott a mozgás szeretete. Mivel a főiskolánkon nem volt testnevelésóra, ezért mi magunknak kerestünk mozgásteret. Termet béreltünk röplabdázáshoz és gyakran jártunk túrázni a hegyekbe. Másodévesként csatlakoztam a kézilabdacsapathoz. A tavaszi

szezont követően a nyári szünetben a futással akartam a kézihez az állóképességemet fejleszteni és végül a salakon ragadtam. Akkor még nem számítottam hosszútávfutónak hisz 4-6, majd 8-10 kilométert futottam. A kilométerek növekedésével a kitartásom is gyarapodott, ami nemcsak a futásra, hanem az élet többi területére is pozitívan hatott ki, így a tanulmányaimra is. Végül 2005-ben barátnőm rábeszélte a Nike félmaratonra és a hatás nem maradt el...

### **Mikor döntötte el, hogy lefutja a maratoni távot?**

2006-ban vezették be Magyarországon az októberi maratoni futással párhuzamosan zajló 30 km-es távot. A 12. kilométernél csatlakoztunk a nagyokhoz és együtt szakítottuk át a képzeletbeli szalagot. Ezen 2:32:28-as idővel a nőknél harmadik helyen végeztem. Ezzel a versennyel úgy érzem lélektanilag közel kerültem a maratonhoz. Szerettem volna áprilisban, hazai környezetben a Debrecen Maratonon lefutni, de nem éreztem magam eléggé felkészültnek. Tudtam nem vesztettem semmit, hisz még csak 22 éves vagyok. Majd a következő adandó alkalmat megragadva júliusban leadtam a nevezésem az októberi, budapesti maratonra. Ezzel egyértelművé vált bennem, hogy meg akarom tenni, és nincs mentség a visszalépésre.

### **Szeretném, ha beszélne arról, hogyan készült fel a versenyre?**

Idén először csapatban készültem. Tavaly ugyanis csatlakoztam a Körútfutók SE-hez. A csapat kedden és csütörtökön 12-15 kilométeres, míg vasárnap 20-25 kilométeres futókirándulást tett meg. Ezen kívül mindenki maga gyűjtögethette a kilométereket. Én júliusban kapcsolódtam be az edzésekbe, ezzel egyedülként képviselve a női nemet. Óriási kihívás volt számomra, hogy tudok majd megfelelni a "követelményeknek", de az ő figyelmességüknek köszönhetően jól sikerült. Hisz a fiúktól nagyon sok segítséget, biztatást, elismerést kaptam az edzéseken, a versenyek alatt és után. Az idei év a maratonra volt kiélezve, még a félmaratonok is a felkészülés részét képezték. Szeptember 2-án Budapesten futottunk félmaratont, majd 16-án a szlovákiai Szepesváralján. Hazaérkezve az volt a legnehezebb feladat, hogy a futótempót a maratonhoz szükséges mértékűre csökkentsem. A három hónapos felkészülés alatt 600 kilométert gyűjtöttem össze, de mindez kevés a sikerhez, a célba érkezéshez. Nagyon fontos, hogy lelkileg is felkészült legyen a futó. Ebben nagyon sokat segítettek a csapat tapasztalt maratonistái, hisz sokat

nosztalgiáztak. Emellett számos sikersztorit olvastam, én ezekből tanultam a legtöbbet.

### **Milyen volt a célba érkezés pillanata?**

A diplomaosztómra emlékeztetett. Az ugyanis Péter, Pál napjára, az aratás kezdetére esett. Szeptember 30-án, a futás napján is úgy érzem sok évi munka gyümölcsét arathattam le. Hisz a verseny az már örömnep, ám ahhoz, hogy az így legyen nem csak 42195 km-t kell lefutni gyakorlásként. Az pedig megtiszteltető érzés volt, hogy az utolsó 200 méteren megkaptam Hajdúböszörmény zászlaját és azzal futottam be a célba, mint a szülővárosom első női maratonistája. Különleges élmény pedig azért, mert ez volt az első versenyem, ahol a családom és a barátiam biztattak az első méterek megtételekor és izgatottan vártak a célban a már beérkezett csapattársakkal. Majd köszönetet mondtam Fekete Antinak az edzéseken és magán a maratnon nyújtott önzetlen segítségért.

### **Mit kell tudnunk a "civil" Nagy Enikőről?**

Négygyermekes család egyetlen humán beállítottságú gyermeke. Nővérem közgazdász, két általános iskolás öcsém szintén a reáltárgyak iránt érdeklődnek. Júniusban végeztem az egri Eszterházy Károly Főiskolán művelődésszervezőként. Szeptemberben pedig kommunikáció szakon diplomáztam. Jelenleg a Debreceni Egyetem mellett szoftverüzemeltetést tanulok. Ez könnyen összeegyeztethető a futással, hisz az iskolai elfoglaltság hétfőtől szombatig tart, a versenyek pedig vasárnap vannak. Szabadidőmben szívesen kertészkedem, kerékpározom és különböző kézműves technikákkal foglalkozom. Kedvencem a linómetszés, amit 12 éve készítek. Jó érzéssel töltenek el a családi és baráti összejövetelek. Emellett szívesen járok koncertekre és kiállításokra.

### **Családja, környezete hogyan fogadta fantasztikus teljesítményét?**

A szüleim jobban izgultak, mint én. Aggódtak, hisz tudták görcsben áll a bal lábam. A verseny során borzalmas volt látni, hogy mennyien kényszerülnek feladni sérülések miatt és így meghíúsul számukra a kitűzött cél. Aiktól visszajelzést kaptam, mindannyian elismerően gratuláltak.

## **Maratoni futó létének első próbáján túlesett - tűzött-e ki valamilyen célt a következő évre?**

Áprilisban a Debrecen Maratonnal kezdődik az év. Szerintem a 20 km-es távot választom szezonnyitónak. Májusban az egri városvédő futáson szeretnék ott lenni nosztalgiából. Nyáron remélem lesz lehetőségem kipróbálni a hungarikumok valamelyikét (Déliab futás, Kékes csúcsfutás). Szeptemberben ismét Nike félmaraton, ahol most már 1:30-1:40 közötti időeredménnyel szeretnék célba érni. A szlovák versenyek közül pedig Szepesváralja, Kassa vagy Rozsnyó jöhet számításba. Ezekhez persze elengedhetetlen a sérülésmentes felkészülés és az, hogy továbbra is örömet leljem a futásban. Így ezt tartom az alapvető célomnak.

**Kívánom, hogy így legyen - s példájából tanulva többen sportoljanak!**

Kacsó Márton

## In memoriam Gyulai István

50 km-es OB Debrecen 2007. november 11.

Gondok vannak a magyar atlétikával. Feltehetjük a kérdést: csak a királynővel vagy egész birodalmával? A választ tudjuk, a baj csupán annyi: ezt nem nagyon akarjuk bevallani (még magunknak sem). Olyan ez a helyzet, mint amikor egy vándor úttalan utakon jár, benéz a szomszédokhoz, behajóz hét tengert, haza azonban valahogyan sohasem juthat el. Lehet, hogy be sem fogadják? Esetleg már nem is várják? A magyar haza nem ilyen ... volt.

Gyulai István a magyar atlétika nagyköveteként öregbítette országa hírnevét szerte a nagyvilágban, munkássága előtt mindenki fejet hajtott... majdnem mindenki.

Ma a debreceni atlétikai stadion viseli büszkén (?) Gyulai István nevét. Itt tette tiszteletét a - szerencsére a magyar atléták szövetségénél sokkal rózsásabb helyzetű - hajdúböszörményi Körútfutók SE csapata is, amely igen szép eredményekkel térhetett haza a cívisvárosból. Ráadásul nem is akármilyen megmérettetéssel a hátuk mögött!



Előjáróban essen egy pár szó az 50-es számról. Gombócból már tényleg rengeteg, hát még méterből. Na nem 50-ből, nem is előbbi tízszereséből, még csak nem is százszorosából. Ezerszereséből? Talán. De nem a - futás ügyében - mindenre elszánt böszörményieknek! Közülük ugyanis hárman - dacolva az

50 km-es táv minden nehézségével - teljesítették az Országos Bajnokság leghosszabb távját. Pedig a körülmények finoman szólva sem a legnagyobb versenyekével vetekedtek. A szervezésről csak annyit: lesz jobb is, mindenesetre biztató, hogy az akarat benne volt a levegőben. Apropos, levegő. Az időjárást ugyebár közvetlen módon nem befolyásolhatjuk - micsoda szerencse! -, az azonban megjegyzendő, hogy a kellemes futóidővel kecségtető délelőtt délutánra bizony kellemetlen havazással hűtötte le az addig felhőtlenül jó hangulatot. Ez azonban senkit sem bátorított el a hihetetlen kitartást igénylő penzum leküzdésétől. Rangidős futónk, Fekete Antal az 50-60 éves férfiak kategóriájában a nagyszerű 2., az összes férfi induló között a 13., míg



abszolútban a 16. helyezést érte el, mindezt 4:37:45 másodperces idővel abszolválva. Lefkovits Attilát is kemény fából faragták, bizonyítja ezt 4:16:51-es ideje, mely kategóriájában (18-40 éves férfiak) a 8., férfi összetettben a 10., abszolútban pedig a 12. pozíció betöltésére jogosította fel. Rozs Péternek sem volt oka a szégyenkezésre, sőt! Kiváló, 4:29:59-es idejével az erősebbik nem 18-40 évesek csoportjában a 9., nem szerinti összevetésben a 11., míg az egész mezőnyt tekintve a képzeletbeli dobogó 13. lépcsőfokra állhatott fel.

Tömegfutás révén, a szervező Zöldgömb Sport Klub a fenti fő versenyszám mellett egyéb távokon is biztosított indulási jogot a szép számmal kilátogató érdeklődőknek.

Természetesen ezeken a viadalokon is érdekeltek voltak



egyesületünk versenyzői. Bizonyíthatták tudásukat a maratonisták (az ex-hajdúböszörményi Keresztesi László 3:13:48-es idővel meg is nyerte ezt a számot), a váltóverseny specialisták (5x10 kilométeren), és természetesen a kisebbeket sem lehetett kihagyni: ők a Nagyerdei Körforgáson (9 km) és Kiskörforgáson (3,4 km) mérhették össze erejüket. Egyesületünk a váltóversenyen alkotott igazán maradandót. A Nagy Enikő, Hajdu Sándor, Szabó Sándor, Bodnár Tibor és Andirkó László alkotta különítmény nagy csatában, Hajdúszoboszló csapatát csupán hajszállal megelőzve érte el a második helyet, tette ezt 3:50:55 másodperces idővel!

Csodálatos eredmények, nagyszerű egyéni és csapatsikerek egy csodálatos EMBER tiszteletének szentelve. Csupa nagybetűvel.

Andirkó László